

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/126/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119420459
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Marková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6119420459.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Markovej a členiek senátu JUDr. Antónie Bednarčík a JUDr. Renáty Šiškovéj v spore žalobcu: ENZO F s.r.o., so sídlom Napájadlá 7, 040 12 Košice - mestská časť Nad jazerom, IČO: 51 200 678, proti žalovanému: ČSOB Poist'ovňa, a.s., so sídlom Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 31 325 416, právne zastúpenému: MGA IURIS s. r. o., so sídlom Cukrová 14, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 233 028, o zaplatenie 8.615,10 eur s príslušenstvom a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 35Cb/11/2020 - 400 zo dňa 25.04.2022, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 35Cb/11/2020 - 400 zo dňa 25.04.2022 potvrdzuje.

II. Súd priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zamietol žalobu žalobcu a výrokom II. priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania. Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 191 ods. 1, § 218 ods. 1, 255 ods. 1, ods. 2, § 262 ods. 2, § 263 ods.1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a § 797 ods. 2, ods. 3, § 799 ods. a ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 8.615,10 eur s príslušenstvom z titulu nevyplatenia preddavku poistného plnenia, a to z dôvodu neoprávneného odmietnutia vyplatenia preddavku poistného plnenia na náhradu škody titulom škody spôsobenej žalobcovi. Žalovaný nepriznal žalobcovi poistné plnenie z dôvodu, že z vykonanej obhliadky a doobhliadky technikmi žalovaného ako aj podľa potvrdenia OR PZ v Košiciach sa neznámy páchatel nezmocnil poistenej veci násilným prekonaním prekážky, ktorá chráni poistenú vec pred odcudzením. Vstupné dvere do motokárovej haly nemajú na sebe žiadne znaky po násilnom vniknutí do objektu. Vzhľadom na to, že ku krádeži vlámaním nedošlo, nemohol žalovaný pristúpiť k vyplateniu poistného plnenia. Žalovaný mal za to, že predmetná škodová udalosť nebola poistnou udalosťou a žalobca nemá nárok na poistné plnenie. Žalobca však bol toho názoru, že odmietnutie vyplatenia preddavku poistného žalovaným z uvedeného dôvodu v žalovanej výške bolo porušením povinností žalovaného z poistnej zmluvy. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že neuznáva žalovaný nárok v celom rozsahu nakoľko žalobca nepreukázal dôvodnosť ním uplatnených nárokov. Žalovaný uviedol, že poistná zmluva bola dohodnutá v rozsahu výrobných a prevádzkových zariadení a zásob na poistnú sumu 5.000,- eur so spoluúčasťou žalobcu 50,- eur. Žalovaný však preddavok vypočítal zo sumy 28.717,- eur. Taktiež žalobca nepreukázal zmluvný vzťah k cudzím veciam a nadobúdacie

doklady zásob. Žalovaný preto trval na dôvode odmietnutia vyplatenia plnenia z dôvodu nepreukázania prekonania zabezpečenia žalobcom. Na základe uvedeného žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že spornými skutočnosťami bolo, či došlo k poistnej udalosti, či došlo k poistnej udalosti spôsobom, akým ho nahlásil žalobca, či boli cudzie veci v prevádzke kryté poistením, či žalobca zodpovedá za škodu na cudzích veciach vo svojej prevádzke, hodnota cudzích vecí, vlastníctvo vlastných vecí odcudzených žalobcovi, hodnota vlastných vecí, či odcudzená vlastná hotovosť je krytá poistením a spôsob zabezpečenia vstupných dverí, a teda dôvodnosť postupu žalovaného pri odmietnutí vyplatenia poistného plnenia. Ako nespornú súd vyhodnotil existenciu poistenia. Vzhľadom na viazanosť dôvodmi odmietnutia vyplatenia poistného plnenia uvedenými v likvidačnej správe sa súd prvej inštancie zaoberal len dôvodmi uvedenými v oznámení zo dňa 11.03.2019, v ktorej žalovaný uviedol, že z vykonanej obhliadky a doobhliadky technikmi žalovaného ako aj podľa potvrdenia OR PZ v Košiciach sa neznámy páchateľ nezmocnil poistenej veci násilným prekonaním prekážky, ktorá chráni poistenú vec pred odcudzením. Vstupné dvere do motokárovej haly nemajú na sebe žiadne znaky po násilnom vniknutí do objektu. Vzhľadom na to, že ku krádeži vlámaním nedošlo, nemohol žalovaný pristúpiť k vyplateniu poistného plnenia. Súd prvej inštancie vychádzal výhradne zo skutočností zistených kriminalistickým technikom, ktorý konštatoval, že dvere, ktoré žalobca označil ako miesto vstupu páchateľa do prevádzky, neboli prekonané páčením, prekonaním uzamknutia (nezistil stopy páčenia ani poškodenia zámku). Z tejto konštatácie technika ako aj z jeho zistení, že dvere boli v čase obhliadky odomknuté a sám žalobca uviedol, že nedisponuje kľúčom od dverí, súd prvej inštancie ustálil, že dvere neboli v čase vniknutia páchateľa do prevádzky žalobcu uzamknuté. Ako nelogické súd tiež vyhodnotil tvrdenie žalobcu, že na dverách sa nenachádzala z vonkajšej strany kľučka (uviedol, že si ju musel priniesť páchateľ), keď s poukazom na zistenie technika, že vonkajšia kľučka bola zašróbovaná. Súd prvej inštancie preto ustálil, že v čase vniknutia páchateľa do prevádzky žalobcu tento neprekonan ani najnižší spôsob zabezpečenia vstupných dverí do objektu D1 tým, že neprekonan uzamknutie dverí funkčným zámkom. Je irelevantné tvrdenie žalobcu, že dvere disponovali bezpečnostným zámkom spĺňajúcim zabezpečenie podľa D3, keď nepreukázal ich uzamknutie (ani nedisponoval kľúčom od zámku) a naopak technik konštatoval, že dvere boli v čase obhliadky odomknuté. Žalobca síce v konaní predkladal fotodokumentáciu uzamykacieho mechanizmu dverí s tvrdením, že preukazuje vylomenie uzamykacieho mechanizmu, avšak technik pri zhotovovaní týchto fotiek uviedol, že nejavia známky čerstvého poškodenia a poškodenia sú staršieho dáta a uzamykací mechanizmus v zárubni (západka) je uvoľnená a bez skrutiek. Nakoľko žalobca nepreukázal zabezpečenie vstupných dverí ani spôsobom požadovaným pre najnižší limit plnenia (nepreukázal uzamknutie dverí), podľa súdu prvej inštancie sa na následnú škodu na majetku žalobcu a iných osôb v zmysle ustanovenia čl. 1 ods. 3 ZD ZAB 2017 nevzťahuje poistenie. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal relevanciu žaloby v žiadnom rozsahu a naopak žalovaný preukázal, že na škodu žalobcu uplatnenú v tomto konaní sa poistenie nevzťahuje. Z vyššie uvedených dôvodov a na základe skutočnosti, že v ďalších sporných otázkach žalovaný rozšíril dôvody odmietnutia vyplatenia poistného plnenia až po podaní žaloby, sa súd prvej inštancie ďalšími spornými otázkami a súvisiacim procesným útokom žalobcu a procesnou obranou žalovaného nezaoberal. Súd prvej inštancie preto žalobu žalobcu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie v celom rozsahu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žalobca podané odvolanie odôvodnil tým, že má za to, že napadnutým rozsudkom a konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, boli zásadným spôsobom porušené zákonné ustanovenia obsiahnuté v CSP, v OZ a ďalších platných právnych noriem. Napadnutý rozsudok je zároveň jednostranný, neurčitý, zmätočný, nezákonný arbitrárny a jeho skutkové a právne závery nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Súčasne boli napadnutým rozhodnutím a konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, porušené ľudské práva a základné slobody žalobcu, najmä jeho právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, vrátane jeho parciálneho práva na riadne odôvodnenie výrokov súdneho rozhodnutia. Zároveň tiež bolo porušené jeho základného práva „rovnosti zbrání“ a rovnosti pred zákonom zaručené v čl. 47 ods. 3 Ústavy SR, čl. 37 ods. 3 Listiny, čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a v čl. 20 Charty základných práv Európskej únie, čím v konečnom dôsledku by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 47 ods. 2 Charty a čl. 48 ods. 2 Ústavy

SR. Výroky napadnutého rozsudku nemajú podľa žalobcu oporu v jeho odôvodnení. Sudca sa tiež zákonným spôsobom, resp. vôbec, nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a jeho skutkové zistenia sú vágne, nejasné a neúplné a tým pádom chybné. Ďalej je podľa žalobcu potrebné zopakovať dôkazy. Súd prvej inštancie sa odchyľil od ustálenej rozhodovacej praxe, a to vo všetkých právnych rovinách, v ďalších otázkach zasa nerešpektoval de facto žiadne výkladové pravidlá, ktoré formulovali vo svojej judikatúre napríklad aj Krajský súd v Bratislave. Tým došlo tiež k porušeniu princípu právnej istoty a práv žalobcu, ktorý chráni hodnotu predvídateľnosti práva. Žalobca v danom prípade uzavrel poisťnú zmluvu v rámci svojej obchodnej činnosti, teda nespĺňa síce atribúty postavenia spotrebiteľa, ale poisťná zmluva je absolútne neobchodnej povahy a keďže žalobca nemá možnosť dosiahnuť jej zmenu, je to spotrebiteľská zmluva a vzťahujú sa ňu ustanovenia zákona o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a § 54 OZ). Pre poisťnú zmluvu je charakteristické, že sa uzaviera na základe poisťných podmienok a fyzická alebo právnická osoba, ktorá dostane návrh na uzavretie poisťnej zmluvy, nemá možnosť dosiahnuť jej zmenu. Zmluvná voľnosť je tu obmedzená na prijatie alebo odmietnutie takéhoto návrhu. V nadväznosti na to má poisťná zmluva tiež charakter spotrebiteľskej zmluvy. Tieto zmluvy (vrátane poisťnej zmluvy) nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (poisteného). Exemplatívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok je uvedený v § 53 ods. 3 OZ. Neprijateľné podmienky sú absolútne neplatné. Od 01.04.2004 sa na poisťné podmienky v plnom rozsahu vzťahujú ustanovenia § 53 a § 54 OZ o zmluvných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Konštatovanie súdu prvej inštancie, že v čase vniknutia páchatelia do prevádzky žalobcu tento neprekonal ani najnižší spôsob zabezpečenia vstupných dverí do objektu D1 tým, že neprekonal uzamknutie dverí funkčným zámkom a že žalobca nepreukázal ich uzamknutie bezpečnostným zámkom, je vágne a v markantnom rozpore s vykonaným dokazovaním. Súd prvej inštancie sa zákonným spôsobom nevysporiadal s tým, že z fotodokumentácie z vyšetrovacieho spisu ako aj z fotodokumentácie predloženej žalobcom, je nepopierateľné, že bezpečnostný funkčný zámok je poškodený a takéto poškodenie je možné spôsobiť výlučne u zamknutých dverí. Ďalej sa vôbec nezaoberal tým, že trestné stíhanie bolo vedené pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) s poukazom na § 138 písm. c) Trestného zákona, teda trestné stíhanie bolo vedené pre trestný čin vlámania závažnejším spôsobom konania. Navyše obhliadajúci technik žalovaného v zápise o škode na veciach z 09.02.2022 uviedol, že dvere boli vypáčené. Čo sa týka stupňa zabezpečenia, súd prvej inštancie sa nevysporiadal s argumentáciou žalobcu, že dvere, cez ktoré sa páchatelia dostali do uzamknutých priestorov, nie sú vchodové dvere, ale únikový východový uzáver podľa § 2 písm. d) ods. 2 Vyhlášky MV SR č. 478/2008 Z. z., ktorá hovorí o vlastnostiach a konkrétnych podmienkach prevádzkovania a zabezpečenia pravidelnej kontroly požiarneho uzáveru. Technická špecifikácia pre núdzové východové uzávery musí spĺňať normu STN EN 179:2008-07 (16 6020) Stavebné kovanie. Núdzové východové uzávery sú ovládané kľučkou alebo tlačidlom. Riešenie protipožiarnej bezpečnosti stavby je vypracované v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov a technických noriem z odboru požiarnej ochrany a to najmä STN 73 0802, STN 73 0834, STN 92 0202-1, STN 73 0831, STN 92 0241, vyhlášky MV SR č. 478/2008 Z. z., vyhlášky MV SR č. 699/2004 Z. z. a ostatných platných právnych predpisov z oblasti ochrany pred požiarmi. Zároveň podľa zákona č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarmi, je povinnosť pre každú právnickú a fyzickú osobu zabezpečiť prostredníctvom špecialistu požiarnej ochrany vypracovanie riešenia protipožiarnej bezpečnosti stavby. Z hľadiska splnenia požiadaviek protipožiarnej bezpečnosti, podľa všeobecne záväzných právnych predpisov a technických noriem z odboru požiarnej ochrany, špecialista požiarnej ochrany vypracoval projektovú dokumentáciu, kde podľa technických noriem je okrem typu a vlastností núdzových požiarneho uzáveroch, určené aj to, že únikové dvere musia mať priehľadný otvor z protipožiarneho skla, slúžiaci tomu, aby sa unikajúca osoba v prípade potreby vedela cez tento otvor jasne ubezpečiť, že na druhej strane dverí jej nehrozí ďalšie nebezpečenstvo. Akýmkoľvek zásahom žalobcu, vrátane výmeny dverí, by žalobca konal v rozpore s právnymi normami upravujúcim protipožiarne bezpečnosť a takéto podmienka je preto absolútne neplatná. Okrem skutočnosti, že dvere, cez ktoré sa páchatelia dostali do priestorov, nie sú vstupné dvere, spĺňajú tieto dvere normy EN 179 a EN 1125. Ďalej spĺňajú nadštandardnú úroveň zabezpečenie vzhľadom nato, že sa jedná o dvere s viacbodovým zámkom s bezpečnostnou cylindrickou vložkou a bezpečnostným kovaním, teda spĺňa požiadavky zabezpečenia D3 a aj v prípade, že dvere majú presklenú časť, tak by sa to podľa čl. 24 OPP ODV 2017 posudzovalo len v prípade, ak by cez presklenú časť páchatelia prenikli do priestorov. Žalobca ďalej poukázal aj na rozsah plochy požiarneho úseku na požiarne uzávere a v tejto súvislosti na čl. 1 bod 2. písm. a) ZD BBP 11/2017, podľa ktorého sa poistenie vzťahuje na: a) krádež vlámaním - v rozsahu čl. 2 bod 1. písm. a) OPP ODV 2017. Rovnako poukázal aj čl. 24 OPP ODV 2017, podľa ktorého plné dvere sú funkčné dvere pevnej konštrukcie (drevo, plast,

kov a pod.), ktoré vykazujú odolnosť proti vlámaniu páchatel'a použitím výlučne ľudskej sily (napr. vykopnutím, vytrhnutím), t.j. bez použitia nástrojov alebo náradia. Ďalej žalobca poukázal na čl. 40 OPP ODV 2017, ktorý definuje viacbodový bezpečnostný zámok a čl. 5 bod 1 ZD ZAB 2017, ktorý definuje bezpečnostnú cylindrickú vložku. Čo sa týka odcudzených vecí, tak súd prvej inštancie v rozpore s vykonaným dokazovaním konštatoval, že poistenie sa nevzťahuje na hotovosť ani na krádež prevzatých vecí. Poistenie sa podľa poisťnej zmluvy vzťahuje aj na hotovosť do výšky 500,- eur a rovnako sa vzťahuje aj na stratu vnesených vecí, a to s poukazom na čl. 2 bod 3 VPP ZOD 2017 a rovnako sa poistenie zodpovednosti za škodu vzťahuje podľa bodu 4 na zodpovednosť poisteného za škodu spôsobenú inému na zdraví alebo živote, poškodením zničením alebo stratou vecí a z toho vyplývajúci ušlý zisk. Podľa žalobcu nebolo doposiaľ súdnym konaním ani trestným konaním zákonným, ale ani žiadnym iným spôsobom bez rozumných pochybností preukázané, že sa páchatelia do budovy nevlámali alebo že neprekonali zabezpečenú prekážku. Domnienky a fabulácie žalovaného vo vyjadreniach žalovaného nie sú kontinuálne a presvedčivé, navyše si vzájomne odporujú, preto nemôžu byť podkladom pre prijatie zákonného rozhodnutia. Žalobca je presvedčený, že v konaní nebol zabezpečený a vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, alebo aspoň spochybňoval fakt, že ku krádeži došlo vlámaním – vypáčením funkčného a zamknutého bezpečnostného zámku a akékoľvek argumentácia ktorejkoľvek strany je irelevantná, keď z fotodokumentácie predloženej žalobcom a z fotodokumentácie z vyšetrovacieho spisu v trestnom konaní je evidentné, že zámok je poškodený a zo strany súdu prvej inštancie ide o popieranie faktov. Podľa žalobcu súd prvej inštancie nevyhodnotil dôkazy na základne starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. Žalobca poukazuje tiež na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.10.2020 sp. zn. 9Co/32/2020, ktorý v totožnej veci, kde žalovaný je rovnako ČSOB poisťovňa, uviedol, že žalovaný poistnú udalosť odmietol uznať po ukončení šetrenia v liste zo dňa 18.03.2014 z dôvodu, že vchodové dvere do domu ani stavebné otvory (okná) neboli poškodené, čo znamená, že neznámy páchatel' sa do miesta poistenia nedostal krádežou vlámaním a na sprístupnenie miesta poistenia neprekonali prekážky alebo opatrenia chrániace vec pred odcudzením. Toto tvrdenie žalovaného bolo jednak v rozpore so zápisom o škode vyhotovenom samotným technikom žalovaného dňa 27.11.2013, ako aj s uznesením vyšetrovateľa OO PZ SR, ktorý po vykonanej obhliadke miesta činu zistil, že páchatel' prelomil zámok FAB vo dverách do uzamknutej izby v rodinnom dome, odkiaľ odcudzil veci v odhadovanej hodnote 10.680,- eur, teda ku krádeži vlámaním došlo ako to vyplýva aj z predloženej fotodokumentácie. V uvedenom prípade bolo irelevantné aké zabezpečenie na vchodových dverách žalobkyňa mala (toto napokon nebolo ani samotným žalovaným preukázané, iba vyslovil pochybnosť, že tieto náležitým predpísaným spôsobom zabezpečené nemala). Žalobkyňa na interiérové dvere sama osadila bez náležitého poučenia cylindrickú zámku FAB, čo nie je bežné u žiadneho typu užívania rodinného domu, sú to náklady navyše, toto jej opatrenie na ochranu poisteného majetku súd ocenil. Išlo o ostrážitý a zodpovedný postoj z jej strany a nedá sa jej vytknúť ani to, žeby si nespĺnila prevenčnú povinnosť škodám predchádzať. Žalobca vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti navrhuje odvolaciemu súdu, aby zrušil napadnutý rozsudok a rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie, pretože nárok žalobcu na vyplatenie poistného plnenia nebol v konaní vykonaným dokazovaním spochybnený alebo vyvrátený.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril dňa 26.04.2022 a uviedol, že s odvolaním žalobcu nesúhlasí, toto je nedôvodné, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom súd vykonal potrebné dokazovanie, z vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec posúdil správne aj po právnej stránke, pričom ani konanie, ktoré mu predchádzalo, netrpí žiadnou vadou, ktorá by mohla mať za následok nesprávnosť rozhodnutia. Odvolanie žalobcu aj napriek jeho rozsiahlosti žalobca ponecháva v značnej časti iba vo všeobecnej robine bez uvedenia konkrétnych skutočností. V prvej časti odvolania žalobca uvádza, že predmetná poisťná zmluva má byť spotrebiteľskou zmluvou a preto sa na ňu majú vzťahovať ustanovenia § 52 až § 54 OZ. Už s tým právnym názorom žalobcu nemožno súhlasiť. Vychádzajúc z ustanovenia § 52 ods. 1 OZ je spotrebiteľskou zmluvou zmluva, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Spotrebiteľom je pritom podľa § 52 ods. 4 OZ fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. V tomto prípade žalobca nie je spotrebiteľom, a to už z dôvodu, že nie je fyzickou osobou. Naopak, je právnickou osobou – obchodnou spoločnosťou, ktorá bola v súlade s príslušnými ustanoveniami ObZ založenou za účelom výkonu podnikateľskej činnosti a preto poisťná zmluva nemá a ani nemôže mať charakter spotrebiteľskej zmluvy. Poistnú zmluvu nielen žalovaný, ale aj žalobca uzatvorili ako podnikatelia v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti, keď žalobca predmet poistenia využíval výlučne na výkon svojej podnikateľskej činnosti. Žalobca síce uvádza, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu

v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, no sám neuvádza, ktoré z ustanovení poisťnej zmluvy z 11.01.2018 má takúto nerovnováhu spôsobovať. V ďalšej časti odvolania žalobca poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie mal dospieť k nesprávnemu skutkovému záveru o tom, že žalobca nepreukázal prekonanie ani najnižšieho stupňa zabezpečenia vstupných dverí, keď nepreukázal uzamknutie dverí funkčným zámkom. Pokiaľ žalobca v tejto časti pomerne rozsiahlo poukazuje na definíciu krádeže, resp. krádeže vlámaním podľa toho, ako tieto upravuje Trestný zákon, toto je z hľadiska vzniku žalobcu na poistné plnenie irelevantné. Vychádzajúc z Osobitných poisťných podmienok pre poistenie odcudzenia a vandalizmu OPP ODV 2017 žalovaného (ktoré boli súčasťou poisťnej zmluvy, táto sa na ne odvoláva, tieto boli žalobcovi oznámené a žalobca ich pri jej podpise prevzal), tak podľa ich čl. 6 ods. 1 písm. a) krádež vlámaním je zmocnenie sa poistenej veci páchatelom niektorým z nasledujúcich spôsobov: do miesta poistenia a/alebo predmetu poistenia sa dostal tak, že si ho sprístupnil nástrojmi, ktoré nie sú určené k jeho riadnemu otváraniu. Vždy však páchatel musí násilne prekonať prekážky alebo opatrenia chrániace vec pred odcudzením. Preto pre účely poistenia nemožno vychádzať z toho, ako „krádež vlámaním“ vykladajú trestnoprávne predpisy, ale treba vychádzať z toho, ako to definujú OPP ODV 2017 žalovaného. Vznik práva na poistné plnenie pritom musí preukázať poistený. Preto aj žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno v tom, aby preukázal, že k vniknutiu páchatela do miesta poistenia došlo niektorým z v OPP ODV 2017 čl. 6. ods. 1 taxatívne vymedzených spôsobov a že zo strany páchatela došlo k násilnému prekonaniu prekážky, resp. opatrenia chrániaceho pred odcudzením. V nadväznosti na uvedené Zmluvné dojednania pre zabezpečenie proti odcudzeniu ZD ZAB 2017 (ktoré boli rovnako súčasťou poisťnej zmluvy, táto sa na ne odvoláva, tieto boli žalobcovi oznámené a žalobca ich pri jej podpise prevzal). Vychádzajúc zo zápisnice o ohliadke miesta činu z 11.01.2019 OR PZ SR, odbor kriminálnej polície ČVS: ORP-89/2-VYS-KE-2099 je zrejme, že dvere, ktorými mal podľa žalobcu páchatel vniknúť do miesta poistenia, neboli uzamknuté, bola na nich osadená z oboch strán (priskrutkovaná) kľučka, na ich zárubni sa nachádzali iba staršie poškodenia, bez znakov po čerstvom páčení a v oblasti zámku boli dvere bez poškodenia. Za tohto stavu potom žalobca nepreukázal uzamknutie predmetných dverí a nepreukázal ani to, že by páchatel musel násilne prekonať prekážku chrániacu pred vniknutím do motokárovej haly (riadne uzamknuté dvere). Preto je správny záver súdu prvej inštancie, že žalobcovi nevzniklo právo na poistné plnenie. V tejto súvislosti žalovaný uvádza, že vzhľadom ku skutočnosti, že žalobcovi právo na poistné plnenie nevzniklo, osobitne v záujme hospodárnosti svojho konania nevedol prešetrovanie nahlásenej škodovej udalosti aj z hľadiska rozsahu výšky poistného plnenia; pre úplnosť však žalovaný uvádza, že ak by aj žalobcovi inak vzniklo právo na poistné plnenie (čo však v súvislosti s uvedenou udalosťou odmietame), tak pokiaľ sa týka odcudzenia cudzích vecí (v hodnote 19.504,- eur), tak okrem toho, že žalobca ani v konaní nepreukázal hodnotu týchto vecí, tak tieto neboli predmetom poistenia majetku na základe poisťnej zmluvy, nakoľko podľa čl. 3. ods. 1 a 2 VPP pre poistenie majetku VPP PMA 2017 sú predmetom poistenia iba veci vo vlastníctve samotného poisteného, veci vo vlastníctve inej osoby, ktoré poistený oprávnené užíva, alebo ich prevzal pri poskytovaní služby, iba v prípade, ak je to dohodnuté v poisťnej zmluve; v tomto prípade pritom takéto poistenie dohodnuté nebolo. Keďže žalobca poukazuje aj na to, že na cudzie veci sa malo vzťahovať poistenie zodpovednosti na základe poisťnej zmluvy, tak žalovaný uvádza, že ani z tohto dôvodu mu právo na poistné plnenie nevzniklo, keď žalobca nepreukázal zodpovednosť za škodu na cudzích veciach (v konečnom dôsledku tvrdí, že tieto mu boli odcudzené, čo je okolnosťou vylučujúcou zodpovednosť za škodu), popri tom podľa VPP pre poistenie zodpovednosti za škodu VPP ZOD 2017 čl. 4 ods. 4 písm. b) a d) sa poistenie nevzťahuje na zodpovednosť na prevzatých veciach a ani na veciach, ktoré nie sú vo vlastníctve poisteného, avšak boli mu zapožičané alebo ich užíva z iného dôvodu alebo ich má oprávnené u seba. Pokiaľ sa týka odcudzených vlastných vecí žalobcu, tak u nich nepreukázal ich vlastníctvo a ani ich hodnotu; podľa poisťnej zmluvy výška poisťnej sumy v tomto prípade bola dojednaná na 5.000,- eur. Pokiaľ sa týka odcudzenej hotovosti žalobcu, podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) OPP ODV 2017 sa poistenie okrem iného nevzťahovalo na platné tuzemské peniaze. Pokiaľ žalobca poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislava vo veci sp. zn. 9Co/32/2020, žalovaný uvádza, že nielenže toto rozhodnutie nemožno považovať za ustálenú súdnu prax, ale najmä v predmetnej veci je úplne odlišná aj skutková stránka veci, keď v predmetnom konaní súd dospel k záveru, že bolo preukázané násilné vniknutie do predmetu poistenia (čo vyplynulo aj zo záverov orgánov činných v trestnom konaní). Za tohto stavu preto má žalovaný za to, že odvolanie žalobcu je nedôvodné a z uvedených skutočností je zrejme, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny. Preto žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a uložil žalobcovi nahradiť trovy odvolacieho konania žalovaného v plnom rozsahu.

6. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril a uviedol, že odkazuje na všetky svoje doterajšie vyjadrenie. Argumentáciu žalovaného považuje za vágnu a nesprávnu, rovnako tiež argumentácia

žalovaného použitá pri odmietnutí poskytnutí poistného plnenia bola v rozpore so zákonom a šetrenie predmetnej poistnej udalosti nebolo zo strany žalovaného vykonané objektívne a de facto nebolo vykonané vôbec, nakoľko má eminentný záujem na odmietnutí poistného plnenia, pričom motiváciou žalovaného pri odmietnutí poistného plnenia je dosiahnutie vyššej miery zisku. Je evidentné, že zo strany žalovaného ide o účelové a tendenčné konanie, keď žalovaný poistnú udalosť uzavrel neposkytnutím poistného plnenia výlučne zo subjektívnych, účelových a tendenčných dôvodov, ktorých cieľom je vyhnúť sa povinnosti poskytnúť poistné plnenie a dosiahnuť tak neoprávnený zisk. Faktom je, že obdobné konania žalovaného ako transnacionálneho finančného konglomerátu je skôr pravidlom ako excesom, preto so všetkými doposiaľ uvedenými tvrdeniami žalovaného, výslovne nesúhlasí a trvá na dôvodoch, ktoré uviedol v odvolaní. Pokiaľ ide o rozporovanie žalovaného s tým, že poistná zmluva nemá v danom prípade spotrebiteľský charakter, žalobca uvádza, že uvedené je v markantnom rozpore so súčasne platnou komunitárnou aj vnútroštátnou právnou úpravou. Žalobca nikdy netvrdil, že je spotrebiteľom, ale uviedol, že poistná zmluva ako absolútny neobchod sa riadi ustanoveniami OZ a keďže má charakter spotrebiteľskej zmluvy, vzťahujú sa na ňu tiež ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. V poistnom vzťahu je poisťiteľ vždy podnikateľský subjekt, preto ak by si súd osvojil výklad žalobcu, že v prípade, ak sú subjektmi poistenia podnikateľské subjekty, musel by sa ich poistný vzťah vždy spravovať ObZ, a to aj napriek tomu, že ObZ v žiadnom svojom ustanovení neobsahuje úpravu o poistnej zmluve, nemá žalobca možnosť dosiahnuť ich zmeny. Poistná zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy a vzťahujú sa na ňu ustanovenia zákona o spotrebiteľských zmluvách. Poistná zmluva sa ako absolútna neobchodná zmluva riadi OZ. V prípade, ak poistnú zmluvu uzavreli podnikatelia (§ 261 ods. 1 a 2 OZ), riadi sa táto zmluva ustanoveniami OZ o poistnej zmluve aj vo všeobecných veciach s poukazom na § 261 ods. 6 ObZ, nakoľko poistná zmluva ako zmluvný typ nie je ani sčasti upravená v ObZ. Pokiaľ ide o poukazovanie žalovaného, že je irelevantná definícia krádeže, resp. krádeže vlámaním podľa Trestného zákona, tak žalobca k tomuto uvádza, že v prvom rade nepoukazyval na definíciu krádeže resp. krádeže vlámaním, žalobca uviedol legálnu definíciu pojmu „vlámanie“. Ak žalovaný používa v poistnej zmluve akýkoľvek pojem, tak pojem musí odzrkadľovať jeho význam a legálnu definíciu a je irelevantné, aký výklad pojmu je uvedený v poistných podmienkach (rovnako tiež nemôže byť dojednané poistené krytie pre rozbitie okna a v poistných podmienkach uvedené, že rozbitím okna sa rozumie rozbitie dverí). Navyše žalovaný sám do zmluvy zakomponoval, že odcudzením veci sa rozumie krádež vlámaním, preto pojem krádež vlámaním musí zodpovedať jeho legálnej definícii. Žalobca ďalej uviedol, že VPP pre poistenie majetku VPP PMA 2017 sú fakticky absolútna irelevantná, keďže rozsah poistného krytia špecifikované v poistnej zmluve neobsahuje poistenie majetku, pre ktoré sú VPP PMA 2017 určené. Ďalej podľa bodu 1.1.2 Zmluvy sa poistenie vzťahuje aj na peniaze a ceniny – limit plnenia 500,- eur a spoluúčasť 30,- eur. Pokiaľ ide o vyjadrenia žalovaného k obhliadke miesta činu, žalobca nepovažuje za potrebné sa viac k podobným fabuláciám vyjadrovať, keďže faktom ostáva, že do priestorov sa páchatelia dostali. K tvrdeniu žalovaného, že sa poistenie nevzťahuje na zodpovednosť na prevzatých veciach a ani na veciach, ktoré nie sú vo vlastníctve poisteného, avšak boli mu zapožičané alebo ich užíva z iného dôvodu, alebo ich má oprávnené u seba, žalobca uviedol, že ide výslovne o lož a klamstvo. Žalovaný si tvrdením o rozhodnutí sp. zn. 9Co/32/2020 sám odporuje, keďže rovnako v tejto veci vyplynulo zo záverov orgánov činných v trestnom konaní, že trestné stíhanie bolo vedené pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4. písm. b) TrZ s poukazom na § 138 písm. c) TrZ, teda s poukazom na to, že skutok bol spáchaný vlámaním. Ak by skutok bol spáchaný inak ako vlámaním, napríklad ak by nebolo preukázané, že došlo k poškodeniu dverí, alebo ak by sa páchatel do budovy dostal použitím originálneho kľúča, nemohol by poverený vyšetrovateľ PZ viesť trestné stíhanie pre krádež vlámaním, ale len pre krádež, čo považuje žalobca za azda najpodstatnejšie pre posúdenie, či ku krádeži došlo vlámaním. Žalobca trvá na dôvodoch, ktoré uviedol v odvolaní, t.j. že žalovaný nepredložil jediný dôkaz, ani iným relevantným spôsobom nepreukázal, že ku krádeži nedošlo vlámaním a páchatel nevníkol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily. Preto žalobca nesúhlasí so všetkými výrokmí napadnutého rozsudku, a tiež s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo.

7. Žalovaný sa rovnako k vyjadreniu žalobcu vyjadril a uviedol, že žalobca sa opakovane snaží rozsiahlo argumentovať, že poistná zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným má byť spotrebiteľskou zmluvou. I naďalej túto skutočnosť žalovaný popiera, a to už z dôvodu, že žalobca je právnickou osobou a vzťah medzi žalobcom a žalovaným nie je spotrebiteľným (ale obchodným) a preto nie je spotrebiteľskou zmluvou. Na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že poistná zmluva je tzv. absolútna neobchodná, čo žalovaný v konečnom dôsledku ani nespochyboval. V ďalšej časti žalobca opakovane uvádza, že nie je podstatné, ako určitý pojem - v tomto prípade „vlámanie“, resp. krádež vlámaním, definujú všeobecné

poistné podmienky, ale podľa jeho názoru treba vychádzať z „legálnej“ definície pojmu (zrejme takej, ktorej definíciu pojmu pre určitú oblasť práva zakladá právny predpis). S týmto názorom opäť nemožno súhlasiť. Trestný zákon v § 122 ods. 4 definuje pojem „vlámanie“ výlučne pre účely Trestného zákona ako jeden z pojmov trestného práva. Žalovanému nič nebráni v tom, aby na účely poistnej zmluvy a úpravy poistného vzťahu definoval krádež vlámaním v poistných podmienkach (alebo priamo v poistnej zmluve) - výlučne pre účely poistného vzťahu, odchyľne. Týmto žalovaný totiž nedefinuje pojem trestného práva (a ani nejaký znak trestného činu), ale podmienky, za ktorých vzniká právo na poistné plnenie. V ďalšom sa žalobca opakovane snaží o dezinterpretáciu poistnej zmluvy, poistných podmienok a ich vzájomného vzťahu, k čomu nepovažuje žalovaný za potrebné sa bližšie vyjadrovať. Za tohto stavu potom zotrúva na nedôvodnosti odvolania.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 379 a § 380 CSP dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, keď súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, z ktorého po vyhodnotení dôkazov vyvodil správne právne závery premietnuté do výrokovej časti napadnutého rozsudku.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, s obsahom napadnutého rozsudku a s konaním, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, ako aj s obsahom odvolania žalobcu, odvolací súd konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku s tým, že súd prvej inštancie na základe dostatočne zisteného skutkového stavu vyvodil správne právne závery premietnuté do výrokovej časti napadnutého rozsudku a svoje rozhodnutie spôsobom súladným s dikciou ustanovenia § 220 ods. 2 CSP dostatočne presvedčivo odôvodnil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je jednoznačne zrejмый myšlienkový postup súdu prvej inštancie vedúci ku v ňom ustáleným skutkovým a právnym záverom premietnutým do výrokovej časti napadnutého rozsudku. Konanie pred súdom prvej inštancie bolo vedené v súlade so zásadou kontradiktórnosti civilného procesu a odvolací súd nezistil žiadne vady procesného charakteru, ktoré by mali za následok nesprávnosť napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd nevzhladol dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, keďže súd prvej inštancie sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie vysporiadal a odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnej miere stotožnil.

12. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k podstatným tvrdeniam uvedeným v odvolaní odvolací súd uvádza nasledovné.

13. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že predmetom konania v posudzovanej právnej veci je zaplatenie sumy 8.615,10 eur spolu s príslušenstvom ako preddavku na poistné plnenie vo výške 30% zo žalobcom určenej hodnoty odcudzených vecí (motokár), ktoré žalobca ohodnotil sumou 19.000,- eur a ostatných odcudzených a poškodených vecí, ktoré žalobca ohodnotil na sumu 9.717,- eur. Sumu 8.615,10 eur vzhľadom na hodnotu vecí považuje žalobca za primeranú. Žalobca o preddavok na poistné plnenie žiadal z dôvodu, že žalovaný neukončil šetrenie v lehote podľa § 797 od. 3 OZ. Vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie v predmetnej veci nebolo sporné, že medzi žalobcom ako poisteným a žalovaným ako poisťiteľom došlo dňa 11.01.2018 k zatvoreniu poistnej zmluvy č. 8093203831 (čl. 7-8 spisu), predmetom ktorej je poistenie majetku a zodpovednosti za škodu v prípade živelných udalostí, odcudzenia, vandalizmu, poškodenia skla a zodpovednosti za škodu. Rovnako nebolo sporné, že dňa 11.01.2019 došlo k odcudzeniu majetku z motokárovej haly (čl. 9 a čl. 11 spisu), ktorú mal žalobca v nájme (čl. 17-27 spisu). Vyšetrenie žalovaný neukončil do jedného mesiaca potom, ako sa o poistnej udalosti dozvedel, preto si žalobca uplatnil u žalovaného nárok na preddavok na poistné plnenie, ktorý mu však žalovaný neposkytol. Z Oznámenia o ukončení šetrenia zo dňa 11.03.2019 (čl. 30 spisu) vyplýva, že žalovaný nepristúpil k vyplateniu poistného plnenia, nakoľko nedošlo ku krádeži vlámaním podľa OPP ODV 2017, keď z obhliadky a doobhliadky technikmi žalovaného, ako aj

z potvrdenia OR PZ v Košiciach vyplýva, že neznámy páchatel' sa nezmocnil poistenej veci násilným prekonaním prekážky, ktorá chráni poistenú vec pred odcudzením. Z oznámenia žalovaného tiež vyplýva, že vstupné dvere do motokárovej haly nemajú na sebe žiadne znaky po násilnom vniknutí do objektu. V konaní bol upomínacím súdom vydaný platobný rozkaz (čl. 73 spisu), proti ktorému podal žalovaný odpor (čl. 81-83 spisu). V podanom odpore žalovaný opätovne uvádzal, že v danom prípade sa nejednalo o krádež vlámaním v zmysle poistných podmienok a navyše (oproti Oznámeniu o ukončení šetrenia) rozšíril dôvody odmietnutia vyplatenia poistného plnenia a uviedol, že žalobca nepreukázal evidovanie odcudzeného majetku v účtovnej evidencii, že poistenie bolo dohodnuté len na prevádzkové a výrobné zariadenia, že žalobca nepreukázal vlastníctvo a nadobúdacie doklady k prenajatým veciam a rovnako tak poukázal na limity poistného plnenia. Súd prvej inštancie sa však pri svojom rozhodovaní a odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s Občianskym zákonníkom obmedzil iba na posúdenie dôvodov uvedených v Oznámení o ukončení šetrenia zo dňa 11.03.2019, t.j. nezaoberal sa žalovaným rozšírenými dôvodmi nevyplatenia poistného plnenia a rovnako tak ani tvrdeniami a dôkazmi, ktoré žalobca vo vzťahu k týmto rozšíreným dôvodom uvádzal, resp. predkladal (odseky 35. a 42. odôvodnenia napadnutého rozsudku).

14. Žalobca v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne použil právne predpisy a odchyľil sa od ustálenej rozhodovacej praxe, keďže poistná zmluva, ktorú žalobca uzatvoril, je absolútne neobchodnej povahy a má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pričom žalobca nemal možnosť dosiahnuť zmeny poistných podmienok a bolo potrebné na danú vec aplikovať ustanovenia § 52 - § 54 OZ. Odvolací súd uvádza, že v prípade právneho posúdenia veci nie je súd viazaný právnym názorom účastníka a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú. V danom prípade súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenia o poistnej zmluve a rovnako správne neaplikoval ustanovenia § 52 - § 54 OZ, nakoľko v danom prípade sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu. Je potrebné uviesť, že nie každá poistná zmluva má spotrebiteľský charakter. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany (spotrebiteľa). Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromno-právnych vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môže mať napr. zmluva kúpna, zmluva o dielo, poistná zmluva, zmluva o obstaraní zájazdu, lízingová zmluva a ďalšie. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môžu mať aj zmluvy uzatvárané podľa Obchodného zákonníka (zmluva o úvere) ako aj ďalších osobitných predpisov. Spotrebiteľská zmluva sa uzatvára medzi dodávateľom na strane jednej a spotrebiteľom na strane druhej. Dodávateľ je ten, ktorý pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom bude vždy osoba (fyzická či právnická), ktorá pri uzavieraní tejto zmluvy nekoná ako podnikateľ, teda osoba, ktorá pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom nie je rozhodujúce, či spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy. Ak záväzkový vzťah vznikol medzi podnikateľmi pri výkone ich podnikateľskej činnosti a nespadá pod zmluvný typ upravený v Obchodnom zákonníku, ale tento zmluvný typ je upravený v Občianskom zákonníku, bude sa záväzkový vzťah spravovať ustanoveniami o tomto zmluvnom type a Obchodným zákonníkom. Z toho vyplýva, že ustanovenie o zmluvnom type sa použije z Občianskeho zákonníka, ale ostatné ustanovenia, napríklad o náhrade škody, zmluvnej pokute, zodpovednosti za omeškanie dlžníka a veriteľa a iných sa použijú z Obchodného zákonníka. Tieto vzťahy, aj keď sú upravené zmluvným typom podľa Občianskeho zákonníka, treba považovať za obchodnoprávne. Na to, aby bolo možné konštatovať, či pri poistnej zmluve nie je namieste extenzívnejší výklad pojmu spotrebiteľa, je potrebné posúdiť konkrétnejšie súvislosti, keďže v prípade poistnej zmluvy niet pochyb o tom, že sa vo všeobecnosti považuje za zmluvu spotrebiteľskú. Preto je potrebné hlbšie vniknúť do podstaty sporu, ktorou sú nároky vyplývajúce z poistnej zmluvy a nielen prihliadať na charakter účastníkov zmluvy, ale napr. aj na to, za akým účelom bola uzatvorená a komu z nej vyplývali povinnosti a prináležali práva a z akého dôvodu a aký majetok chránila a pod.. Až v kontexte odpovedí na tieto otázky, ako aj v kontexte zmyslu a účelu poistnej zmluvy je možné následne skúmať, či je alebo nie je namieste extenzívnejší výklad pojmu spotrebiteľa, teda nielen z hľadiska jeho doslovného gramatického výkladu, aký v podanom odvolaní prezentuje žalobca. Povinnosť súdu nájsť právo totiž neznamena len vyhľadávať priame a výslovné pokyny v zákonnom texte, ale tiež povinnosť zisťovať a formulovať, čo je konkrétnou právnou normou sledované. Z obsahu spisu vyplýva, že žaloba je právnická osoba, ktorá v danom prípade uzatvorila poistnú zmluvu na poistenie majetku

a zodpovednosti za škodu podnikateľov (čl. 7 spisu), čo je zrejme zo samotnej poisťnej zmluvy. Priamo z poisťnej zmluvy je tak absolútne nepochybné, že žalobca uzatváral poisťnú zmluvu ako podnikateľ a v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a teda mu nesvedčí postavenie spotrebiteľa, pričom zmluva chránila majetok žalobcu slúžiaci k jeho podnikateľskej činnosti a jeho zodpovednosť za škodu. Z obsahu spisu a verejne dostupných registrov sú zrejme aj ďalšie okolnosti svedčiacie tomu, že poisťná zmluva v danom prípade nemá charakter spotrebiteľskej zmluvy. Poisťná zmluva sa vzťahovala o. i. na budovy, vedľajšie budovy, výrobné a prevádzkové zariadenia a zásoby v mieste sídla spoločnosti – žalobcu. Predmetom poistenia boli napr. tiež veci vo vlastníctve žalobcu. Extenzívnejší výklad spotrebiteľa tak v danom prípade nie je možný a žalobca nemá postavenie spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené je zrejme, že odvolacia námietka žalobcu súvisiaca s absenciou ustanovení o spotrebiteľskej zmluve podľa OZ v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie je nedôvodná. Súd prvej inštancie sa v danom prípade zároveň neodchýlil od ustálenej rozhodovacej praxe, pretože ako už bolo uvedené, nie každá poisťná zmluva má spotrebiteľský charakter. Poisťnú zmluvu č. 8093203831 zo dňa 11.01.2018, ktorú medzi sebou uzatvorili žalobca a žalovaný je nutné považovať za obchodnoprávnú zmluvu, pretože jej účelom bolo chrániť riziká a majetok obchodnej spoločnosti v súvislosti s jej podnikateľskou činnosťou, t.j. s podnikateľskou činnosťou žalobcu.

15. Odvolací súd sa ďalej zaoberal odvolacou námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie prijal nesprávny záver o tom, že páchatel neprekonal ani najnižší spôsob zabezpečenia vstupných dverí (uzamknutie) a že bezpečnostný zámok nebol poškodený, čo rovnako vylučovalo uzamknutie dverí. Z obsahu napadnutého rozhodnutia je zrejme, že súd prvej inštancie vychádzal z dôkazov predložených stranami sporu, medzi ktorými bola aj zápisnica o ohliadke miesta činu vykonaná kriminalistickým technikom, ktorý konštatoval, že: „Dvere v čase obhliadky otvorené, odomknuté, znečistené, poškodenia staršieho dáta, západka jazyka zámku na ľavej strane rámu zárubne je bez skrutiek, voľná, poškodená. Nenachádzame čerstvé stopy po páčení na zárubni dverí, kovania zamykania na zárubni bez poškodení. Vchodové dvere – plastové biele vykazujú známky poškodenia na plaste, v oblasti fabky bez zjavného poškodenia, kľučka pochromovaná, naložená z vonkajšej aj vnútornej strany, zámok v čase obhliadky bez kľúčov. Poškodený, prítomný pri obhliadke uvádza, že pochromovaná kľučka bola naposledy naložená len z vnútornej strany, z vonkajšej strany ju musel naložiť páchatel. V čase obhliadky zašrubovaná. Zámok plastových dverí neodobratý, poškodený uvádza, že nemá kľúč od zámku.“ Nakoľko žalobca v konaní nepredložil žiadne dôkazy, z ktorých by bolo jednoznačne zrejme, že v prípade udalosti zo dňa 11.01.2019 došlo k prekonaniu uzamknutia dverí, cez ktoré páchatel vstúpil do objektu v nájme žalobcu, súd prvej inštancie správne vychádzal zo skutočností zistených kriminalistickým technikom, ktorý konštatoval, že dvere, ktoré žalobca označil ako miesto vstupu páchatela do prevádzky, neboli prekonané páčením ani prekonaním uzamknutia (keď technik nezistil stopy páčenia ani poškodenia zámku). Nakoľko technik prekonanie dverí nezistil a tieto boli v čase obhliadky odomknuté, pričom sám žalobca uviedol, že nedisponuje kľúčom od dverí, súd prvej inštancie prijal správny záver o tom, že dvere neboli v čase vniknutia páchatela do prevádzky žalobcu uzamknuté. Tomuto záveru svedčí aj skutočnosť, že žalobca tvrdil, že na dverách sa nenachádzala z vonkajšej strany kľučka a že túto si musel priniesť páchatel, avšak ako je zrejme zo zápisnice z obhliadky miesta činu, technik v nej uviedol, že vonkajšia kľučka bola zašrubovaná. Podľa odvolacieho súdu tak súd prvej inštancie správne ustálil, že v čase vniknutia páchatela do prevádzky žalobcu tento neprekonal ani najnižší spôsob zabezpečenia vstupných dverí do objektu D1 tým, že neprekonal uzamknutie dverí funkčným zámkom. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ani z fotodokumentácie nachádzajúcej sa v spise nie je možné prijať záver, že by v prípade udalosti zo dňa 11.01.2019 došlo k prekonaniu uzamknutých dverí, keďže z predmetnej zápisnice vyplýva, že technik nenašiel čerstvé stopy po páčení na zárubni dverí a že kovania zamykania na zárubni sú bez poškodení. Predložená fotodokumentácia nie je dôkazom, že žalobcom aj technikom uvádzané stopy po páčení vznikli v súvislosti s udalosťou zo dňa 11.01.2019 a iný dôkaz, ktorý by tento záver technika minimálne spochybnil a naopak preukazoval žalobcove tvrdenie o poškodení bezpečnostného zámku pri udalosti zo dňa 11.01.2019, v konaní predložený nebol. Odvolací súd a rovnako tak ani súd prvej inštancie nepochybnili, že by zámok na dverách nebol poškodený, teda ani jeden zo súdov nepochybnil poškodenie viditeľné na fotodokumentácii, avšak zo zápisnice o obhliadke miesta činu vyplýva, že poškodenie dverí je staršieho dáta a že neboli nájdené čerstvé stopy po páčení. Zároveň je nevyhnutné uviesť, že odborné závery technika môžu spochybniť iba iné odborné závery osoby, ktorá je odborne spôsobilá posudzovať skutočnosti daného technického charakteru. Nepostačuje laický záver, či už žalobcu, alebo súdu o tom, že akékoľvek poškodenie vyplývajúce z fotodokumentácie vzniklo v súvislosti so škodovou (poisťnou) udalosťou. Odvolací súd zároveň uvádza, že je bez právneho významu aj námietka žalobcu, že sa jednalo o únikový východový

uzáver, ktorý spĺňal technické parametre vyžadované protipožiarnymi predpismi. Napriek tomu, že žalobca tvrdí, že z hľadiska protipožiarinej bezpečnosti nemohol zasiahnuť do uvedených dverí, odvolací súd uvádza, že podmienkou minimálneho prekonania prekážky bolo uzamknutie dverí, ktoré v tomto prípade preukázané nebolo. Preto je irelevantná aj námietka žalobcu, že dvere disponovali vyšším štandardom – viacbodovým zámkom s bezpečnostnou cylindrickou vložkou, čo predstavuje požiadavky zabezpečenia na úrovni D3, keďže je bez akéhokoľvek významu, či nebol uzamknutý zámok úrovne D1 alebo úrovne D3. Bolo na žalobcovi, aby v konaní preukázal prekonanie minimálne uzamknutia, avšak v tomto prípade žalobca neunesol dôkazné bremeno.

16. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvoláciu námietku žalobcu, že súd prvej inštancie nesprávne uzavrel, že poistenie sa nevzťahuje na hotovosť ani na krádež prevzatých vecí. Odvolací súd opätovne uvádza, že súd prvej inštancie sa zaoberal iba posúdením dôvodov uvedených v Oznámení o ukončení šetrenia zo dňa 11.03.2019, teda či došlo alebo nedošlo ku krádeži vlámaním a nezaoberal sa žalovaným rozšírenými dôvodmi nevyplatenia poistného plnenia.

17. Žalobca ďalej namietal, že v konaní nebolo preukázané, že páchatelia sa nevlámali alebo neprekonali zabezpečenú prekážku. K uvedenej námietke žalobcu odvolací súd uvádza, že ak chcel žalobca v spore uspieť, bolo jeho povinnosťou preukázať, že k vlámaniu, resp. k prekonaniu prekážky došlo. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že predmetom dokazovania je skutok (fakty, objektívna realita) tvrdený stranami sporu, ktorý má význam pre rozhodnutie o merite sporu. S bremenom tvrdenia je preto neodmysliteľne späté dôkazné bremeno. V súvislosti s dokazovaním vyvstáva otázka kto a čo je povinný v súkromnoprávnom spore preukazovať – s touto otázkou nevyhnutne súvisí aj tzv. negatívna dôkazná teória. Žalobca je v zásade povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho ohrozené alebo porušené právo, resp. právom chránený záujem. Žalovaný je povinný (za predpokladu, že chce byť úspešný v spore) tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú. Z toho vyplýva, že v spore nedokazuje iba žalobca, ale v závislosti od procesnej situácie môže dochádzať k presunu bremena tvrdenia a dôkazného bremena na žalovaného. Z pravidla, že každý preukazuje iba svoje vlastné skutkové tvrdenia existuje výnimka vychádzajúca zo skutočnosti, že od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti (negatívnu skutočnosť – niečo čo sa nestalo, čo neexistuje). Preukazovanie takejto skutočnosti je spravidla objektívne nemožné (tento jav sa v rímskom práve označoval ako probatio diabolica). V týchto prípadoch ide o presun dôkazného bremena na protistranu. V civilnom procese sa pre túto skutočnosť používa termín negatívna dôkazná teória. Táto teória sa uplatní vtedy, keď nie je možné neexistenciu určitej skutočnosti dokázať prostredníctvom tvrdenia iných pozitívnych skutočností, ktoré v konečnom dôsledku vedú k záveru o tom, že určitá negatívna skutočnosť je daná. Teda v uvedenom konaní nebolo cieľom preukázať, že nedošlo k vlámaniu, ale naopak, že k vlámaniu došlo. Ak žalovaný tvrdil, že k vlámaniu nedošlo, bolo v zmysle negatívnej teórie dôkazu na žalobcovi, aby toto tvrdenie žalovaného vyvrátil a preukázal, že sa v skutočnosti jednalo o vlámanie a že páchatel prekonal aspoň minimálne zabezpečenie dverí. Takýto dôkaz však v konaní predložený nebol.

18. Ohľadne odvolacej námietky žalobcu v súvislosti s „legálnou“ definíciou krádeže vlámaním odvolací súd uvádza, že nie je možné prisvedčiť tvrdeniu žalobcu a na danú vec aplikovať definíciu vlámania upravenú v Trestnom zákone. V tomto prípade sa nejedná o posudzovanie trestnej zodpovednosti, ani či došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty krádeže vlámaním, ale predmetom skúmania opodstatnenosti nároku žalobcu na poistné plnenie je posúdenie, či boli splnené podmienky stanovené v poistnej zmluve a v poistných podmienkach. Zákon totiž nevylučuje, aby si zmluvné strany medzi sebou dojednali podmienky toho, čo sa za vlámanie považuje, odlišne od úpravy napr. v Trestnom zákone. Krádež vlámaním a jej znaky v zmysle Trestného zákona majú relevanciu len pre trestné konanie. Poistná zmluva má síce charakter adhéznej zmluvy a je pre ňu príznačné, že sa uzatvára na základe poistných podmienok a fyzická alebo právnická osoba, ktorá dostane návrh na uzatvorenie poistnej zmluvy, nemá spravidla možnosť dosiahnutia ich zmeny, uvedené však nebránilo žalobcovi takúto zmluvu odmietnuť, ak nesúhlasil s jej podmienkami. Pre účely nároku na poistné plnenie je preto potrebné vychádzať z podmienok dohodnutých v poistnej zmluve a v poistných podmienkach a ak tieto obsahujú definíciu krádeže vlámaním, je výhradne táto definícia relevantná pre posúdenie naplnenia jej podmienok.

19. V neposlednom rade odvolací súd uvádza, že ani poukaz žalobcu na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/32/2020 zo dňa 22.10.2020, nie je dôvodnou odvolacou námietkou.

V uvedenom spore sa jednalo o iné skutkové okolnosti, keď predmetom skúmania a posudzovania nebolo, či poškodený mal zabezpečené vchodové dvere, ale odborný posudok v danej veci sa týkal interiérových dverí v poistenom rodinnom dome, pričom požiadavka na zabezpečenie interiérových dverí nebola vymedzená v poisťných podmienkach. Zároveň sa jednalo o spotrebiteľskú poisťnú zmluvu, teda v prípade, ak by si poisťiteľ kládol takúto požiadavku, musel by ju uviesť v poisťných podmienkach a spotrebiteľa na ňu upozorniť, inak by sa jednalo o nekalú obchodnú prax. Stupeň zabezpečenia vstupných dverí do rodinného domu spochybnený nebol a bolo preukázané násilné vniknutie do predmetu poistenia (rodinného domu). Vzhľadom na uvedené je nepochybné, že závery z predmetného rozhodnutia nie sú aplikovateľné na predmetné konanie o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 8.615,10 eur s príslušenstvom.

20. Nemožno súhlasiť ani s tvrdením žalobcu, že odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je zmätočné, nezákonné a arbitrárne. Odvolací súd má za to, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie dostatočne vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Vo svojej argumentácii dbal súd prvej inštancie na presvedčivosť svojho odôvodnenia, pričom zodpovedal na všetky relevantné otázky nastolené stranami sporu, ktoré majú podľa jeho názoru pre vec podstatný význam a ktoré dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa požiadavku práva účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

21. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v podanom odvolaní relevantným spôsobom nespochybnil ani nevyvrátil podstatné závery súdu prvej inštancie premietnuté do výrokovvej časti napadnutého rozsudku, odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a z toho dôvodu odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, ods. 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP, tak že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%, keďže bol v odvolacom konaní plne úspešný.

23. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).